

22 december 2024
*Viering van Schrift en Tafel
in De Duif en via Zoom*

Foto: Diana Vernooij

Kerk, plek van niet-weten

Voorganger: Diana Vernooij
Lector: Netty Jansen
Piano: Stephanus Harsono

Openingstekst Matteus 18:20

Waar twee of drie mensen
in mijn naam samen zijn,
ben Ik in hun midden.

Lied: De woorden die wij spraken

H. Oosterhuis / T. Löwenthal

De woorden die wij spraken tot elkaar,
haastige harde lieve onverstane,
de nacht die wij verzwegen voor elkaar,
de bange dromen, de doorluchte wanen,
de dagen die wij gingen met elkaar
in donker woud door schaduwlichte lanen.

De mensen die wij werden één voor één,
spelende handen helderziende ogen,
lichamen stromend water steen en been
vurige zielen vonken mededogen,
die ene die wij zijn en anders geen,
die anderen die wij nog worden mogen.

Dit niets dat overleeft ternauwernood,
dit alles dat ik ben in vrees en beven,
dit enig hier nu tegen doem en dood,
dit korte, lichte, lange eigen leven
dat wij ontvangen als genadebrood,
dat ons gegeven is en blijft gegeven.

Welkom en inleiding

Goedemorgen lieve mensen, welkom in deze viering van De Duif, welkom jij die thuis aanwezig bent, welkom jij die in de kerk bent. Fijn dat jullie er zijn.

Vandaag is de laatste zondag van de advent, overmorgen vieren we Kerstmis, hier in deze kerk. We vieren met de geboorte van Jezus, het keren van het licht. Niet langer slokt een steeds groter wordende duisternis de wereld op, maar is er een ommekeer, de zon wint van de duisternis, het licht keert. In onze adventsserie: De schaduwen voorbij gingen we op zoek naar het vertrouwen in dat licht – juist in die tijd van steeds grotere donkerte. De grote wereldontwikkelingen roepen angst op, we zien politiek extremisme en verharding in de maatschappij. Navobaas Rutte roept op om over te stappen op een oorlogsmentaliteit want Trump zal Europa niet meer steunen en potentiële oorlogsvijanden zijn dichtbij.

Oorlogen en angst voor oorlog, ze werpen donkere schaduwen vooruit over ons vertrouwde leven. Vier weken lang al vragen we ons nu af wat dat betekent, die Bijbelse oproep: “Vrees niet, want IK ben bij je.” De eeuwige, de liefdevolle en barmhartige is bij ons – wat betekent dat voor ons terwijl we opgeroepen worden voor een oorlogsmentaliteit?

Vandaag is ons thema: “Kerk, plek van niet-weten”. De kerk is de plek waar we stil kunnen staan, waar we rampscenario’s durven loslaten – want we weten het niet. We kopen

misschien een noodpakket voor je-weet-maar-nooit, maar we wéten niet wat de toekomst zal brengen.

Kerk is een plek waar we het ook niet hóeven te weten, waar we kunnen rusten, open voor het licht van vertrouwen, onszelf oefenend in menselijkheid en in níet vrezen. Dat is niet eenvoudig, maar wel heel hard nodig.

Laten we stil zijn, zingen, bidden, luisteren en ons hart openen.

Jan zei vorige week bij het aansteken van de 3e adventskaars dat deze stond voor vreugde. De 4e adventskaars die we vandaag gaan aansteken staat voor de moed van de ontvankelijkheid.

De moed om het niet te weten en ontvankelijk te zijn, de moed erbij te zijn.

Nettie, wil jij de 4e adventskaars aansteken?

Gebed om zachtmoedigheid

Geest van God,
verzacht onze kritische ogen,
opdat wij zien in warmte en medeogen.

Open onze verstopte oren,
opdat wij de taal leren verstaan die ons onbekend is.

Leer ons verstand om wijs te zijn,
wij bidden jou om zachtmoedigheid en inzicht.

Lied: Hore mijn oor

Juut Meijer / Tom Löwenthal

Hore mijn oor het ongehoorde,
dat ik bedacht ben op wat ik zie,

onze monden dat zij vrede roepen,
onze handen dat zij troosten,

dan zullen mijn voeten gaan waar liefde is,
mijn hart overvloeien van vreugde.

Eerste Lezing: Noem me bij mijn ware namen

Thich Nhat Hanh

Zeg niet dat ik morgen ga
als zelfs vandaag nog komen moet.
Kijk naar me: elke seconde verschijn ik hier
om een knop aan een lentetak te zijn,
een vogel met nog tere vleugels
die in mijn nieuwe nest leert zingen,
om een rups te zijn in het hart van een bloem,
een juweel omgeven door gesteente.

Altijd nog kom ik om te lachen en te huilen,
te vrezen en te hopen.
Het ritme van mijn hart is het komen en gaan
van al wat leeft.

Ik ben de eendagsvlieg die van gedaante wisselt
op het water van de rivier.
En ik ben de vogel die een duikvlucht maakt
om de vlieg te verorberen.

Ik ben de kikker die vrolijk zwemt
in het heldere water van een vijver.
En ik ben de ringslang die stilletjes
zich voedt met de kikker.

Ik ben het kind in Oeganda, vel over been,
mijn benen als dunne bamboe.
En ik ben de wapenkoopman,
die dodelijk wapentuig aan Oeganda verkoopt.

Ik ben het meisje van twaalf,
een bootvluchteling dat zich in zee stort
na te zijn verkracht door een piraat.
En ik ben de piraat,
met een hart dat niet kan zien
niet kan liefhebben.

Ik ben lid van het politbureau
met macht in mijn handen.
En ik ben de man die zijn bloedschuld
aan mijn volk moet betalen
dat langzaam sterft in een werkkamp.

Mijn vreugde is als de lente, zo warm
dat de bloemen overal op aarde ontluiken.
Mijn pijn is als een rivier van tranen,
zo onmetelijk dat zij alle oceanen vult.

Noem me daarom bij mijn ware namen, alsjeblijft,
zodat ik al mijn huilen en lachen tezamen hoor,
zodat mijn vreugde en pijn één zijn.

Noem me bij mijn ware namen, alsjeblijft,
zodat ik kan ontwaken
en de deur van mijn hart open kan staan,
de deur van mededogen.

Tweede lezing: Jesaja 41: 10-13

Wees niet bang, want Ik ben bij je,
vrees niet, want Ik ben de Liefdevolle, je God.
Ik zal je sterken, Ik zal je helpen,
je steunen met mijn bevrijdende rechterhand.

Allen die zich fel tegen je keerden
zullen te schande staan.
Zij die jou bestreden
zullen wijken.
Zij die jou onderdrukten
zijn onvindbaar, je zoekt ze vergeefs.
De vijanden die jou bevochten
zullen verdwijnen in het niets.

Want Ik ben de Krachtige en Tedere, je God,
Ik neem je bij je rechterhand en zeg je:
Wees niet bang, Ik zal je helpen.

Lied: Wij zullen zijn lichaam worden

H. Oosterhuis / A. Oomen

Wij zullen, jood en Griek, zijn lichaam worden,
zijn uitstralende kracht in deze wereld,
als wij de woorden doen van de Thora
die Jezus heeft gedaan en doorgegeven.
Zijn geest is het die ons tezamen voegt
en liefde die ons maakt tot zijn gemeente.

Deemoed, geduld ontferming vonken geest
waar mensen afgekeerd zijn van geweld,
niet zwichten voor de oude dode wereld
van geld is god of welk bewind dan ook,
waar wij elkaar behoeden en doen leven
waar laatsten eersten zijn daar woont hij in.

Weest daarom een van harte en van hoop,
de geest bestiere uw intiemst verlangen:
een nieuwe aarde in gerechtigheid,
waar brood en liefde is, genoeg voor allen.
Geliefden, nooit heeft iemand God gezien.
Wie naar de liefde leeft zal in Hem wonen.

Overweging

Natascha van Weezel, een jonge Amsterdamse joodse schrijfster (voor de oudjes onder ons: de dochter van Max), schreef een nieuw boek: "Hoe houd je je hart zacht" heet het. Zij vertelt dat ze zeer regelmatig ernstig bedreigd wordt door mensen met extreme meningen aan zowel de rechterzijde, als aan de linkerkzijde. Ze kiest als joodse journalist namelijk geen partij. Ze is én tegen de vernietiging van Gaza en de aanpak van Netanjahu én tegen het geweld van Hamas en het vasthouden van de gijzelaars. Ze is tegelijkertijd voor het bestaansrecht van de Israëlische staat én voor het bestaansrecht van een Palestijnse staat in hetzelfde gebied. Ze heeft vriendschappen en loyaliteiten aan beide zijden. Onmogelijk volgens velen.

Niet-kiezen, niet-weten, midden in het tumult van het leven zoals het zich nu aandient met klimaatcrisis, oorlog, toenemende aantallen vluchtelingen – waar we allemaal geen oplossing voor hebben: laten we het daar eens over hebben.

Tekeer gaan tegen andersdenkenden

Wat is dat toch met ons mensen, dat we onze meningen en standpunten niet alleen te pas en te onpas rondstrooien maar ook ongelooflijk tekeer kunnen gaan tegen degenen die anders denken of doen. Misschien denk je nou meteen: nou wij doen dat niet, hier in De Duif – en ik mag het hopen. Maar onderzoek eens wat dieper, hebben we niet allemaal een neiging om zo nu en dan te denken dat je weet hoe het zit of hoe het zou moeten in de wereld en vervolgens niet meer luistert naar een ander? Ik betrap mezelf er regelmatig op.

Komt het door de grote problemen: oorlogen, klimaatdrama's, vluchtelingen over de hele wereld, wat ons in ons land ook gaat raken terwijl we al problemen hebben met een tekort aan huizen en een tekort aan werkers in gezondheidszorg en op scholen en de bezuinigingen.

Niet-weten-onverschilligheid

Ik merk bij mezelf dat ik me minder betrokken voel, als ik het conflict niet volg. De oorlog in Soedan raakt mij veel minder dan die in Gaza of Oekraïne, terwijl er in Soedan toch ook al zo'n 20.000 mensen zijn gedood afgelopen jaar, en er miljoenen vluchtelingen en miljoenen mensen met honger zijn. Ik hoor er ook geen meningen over, om me heen, dus ik ben niet de enige.

Als het me niet raakt kan ik het verre van me houden, dat is een vorm van niet-weten die eigenlijk gewoon onverschilligheid is. Ook geen beste manier om bewust te leven. Maar als het over Gaza of Oekraïne gaat, over de klimaatcrisis, de vluchtelingen in Nederland – dat raakt me – en de zuigkracht om een standpunt in te nemen is dan ineens groot.

En als het ons eigen leven raakt – we geen huis hebben en iemand zegt dat dat door de vluchtelingen komt, of als er bezuinigingen zijn en iemand zegt dat dat komt door ontwikkelingsgelden of klimaatgelden, wat dan?

We hebben er denk ik allemaal moeite mee als iets ons raakt. Dan willen we onze positie weten. We willen graag helderheid en zekerheid. We willen vechten (al dan niet letterlijk) voor wat wij als het goede zien.

Harde mening versus geen oplossing weten

Is dit het dan, dat we een harde mening hebben omdat we het niet kunnen verdragen dat we de oplossing niet weten, het liefst een snelle oplossing ook nog?

Maar die meningen en standpunten van ons, waar dragen die toe bij?

Brengen meningen ons meer kennis: Nee, het sluit ons juist af voor nieuwe kennis. Word je blij van een mening: Nee, we worden eerder bozer als een ander wat anders vindt. Maakt een mening het leven makkelijker: Nee, ook niet echt, we zitten klem in ons standpunt.

En helaas, de wereld is complex en de problemen laten zich niet oplossen door alle beste stuurliedjes aan wal. Ik denk dat een stevige mening hebben eigenlijk een bij voorbaat mislukte poging is om iets op te lossen. Zijn het niet juist al die meningen die de tegenstellingen en polarisatie vergroten?

En hoe ziet het er uit, als je wél kijkt naar de verschrikkingen, als je géén partij kiest, als je wél betrokken bent en tóch ook je oordeel uitstelt. Wat gebeurt er dan?

Het gedicht dat we lazen van de Vietnamese boeddhistische leraar Tich Nhat Hanh benoemt en oordeelt niet – en dat is best pijnlijk te lezen. De piraat die zijn hart niet meer voelt en een bootvluchteling verkracht – dat is verschrikkelijk en pijnlijk. En dat staat in het gedicht zo vlak na de vrolijke kikker die opgegeten wordt door een slang – het laat zien wat onbewust leven betekent: een pijnlijke realiteit. De piraat verplaatst zich niet in de bootvluchteling, hij heeft zijn hart gesloten en leeft vanuit een hard oordeel en onwankelbaar egoïstisch perspectief. Maar wij, zegt Tich Nhat Hanh, wij kunnen ons eigenlijk heel goed verplaatsen in degene die duivelse dingen doet, wij zouden misschien hetzelfde doen in zijn plaats. We krijgen niet de kans een oordeel uit te spreken – want we zijn het ook zelf, die de foute keuzen maken.

Werken voor slachtoffers en daders

Tich Nhat Hanh wist waarover hij sprak, hij had een jongerenorganisatie opgericht in Vietnam die dorpen hielp herbouwen na bombardementen en opnieuw als er gebombardeerd was en opnieuw. Ook zette hij een organisatie op die Vietnamese bootvluchtelingen uit zee redde. Hij werkte voor slachtoffers én daders. Hij was niet meer welkom in zijn land, omdat hij vrede preekte en geen kamp koos, geen standpunt innam in de oorlog die er woedde en wel doorging met mensen redden. Tich Nhat Hanh zette na zijn verbanning een wereldwijde organisatie Leven in Aandacht op, hij was de grondlegger van de Mindfulness, aandachts-trainingen en geëngageerd boeddhisme in het westen. Zijn verhaal is: de ander is een vijand, zolang je zijn verhaal niet kent. De ander is geen vijand maar iemand die dingen doet die we zelf ook hadden kunnen doen, als we in zijn schoenen stonden. We zijn verbonden met elkaar, jouw pijn is mijn pijn. Door ons oordeel uit te stellen en contact te maken gaan we begrijpen en opent ons hart zich.

Als je geen partij trekt heb je dus de ruimte om met mensen te gaan praten, te luisteren, te vragen. Als je niet bezig bent de schuldige te zoeken, of degene die het meest fout zit – dan heb je veel meer ruimte om te zien wat er écht allemaal gebeurt. De pijnlijke waarheid is beter te zien en beter te beschrijven. Hier gebeurt dit, daar gebeurt dat. En dat heeft die en die consequenties. Het is allemaal niet zo zwart-wit tussen de goeden en de kwaden.

Vrees niet! Dat is de boodschap van ons geloof. Vrees niet, je vijanden verdwijnen als sneeuw voor de zon!

Jesaja: verzameling teksten tegen sociaal onrecht en machtspolitiek

Over wat had Jesaja het toen dit geschreven werd? Van Jesaja weten we dat het niet om één profeet ging maar om dat onder de naam Jesaja een serie teksten tegen sociaal onrecht en tegen machtspolitiek samen is gebracht. De boodschap is steeds: kies geen partij, vertrouw op God.

Wij zouden nu zeggen: God is die kwaliteit, waar we op kunnen vertrouwen buiten al onze angst en reactiviteit om. Vertrouw op de kracht van vriendelijkheid, overleg, zachtmoedigheid. Luister, onderhandel – en maak de problemen niet erger dan ze al zijn. De enige manier om anderen uit jouw vijanddenken te halen, is door je zelf niet als vijand te gedragen.

Wij kunnen dat, ons oordeel opzij zetten en gaan luisteren naar wie wij vrezen. Wij kunnen contact maken en luisteren. Wij kunnen dat hele vijanddenken opzij zetten, weigeren het contact en het begrip op te geven – ook als we iets echt niet willen. Niet naïef zijn, maar wel met open vizier in contact blijven.

Hier in de kerk oefenen we ons om die openheid te behouden, om te blijven beseffen dat we verbonden zijn in dezelfde wereld, waar we allemaal zoeken naar het goede. Laten we zo'n soort kerk zijn. Een kerk als een plek waar je op adem kunt komen, een plek van niet-weten. Samen te komen om te leren kijken en luisteren, te spreken vanuit ons hart. Is er leven mogelijk buiten onze standpunten? Ja, er is leven, verwondering, zien, pijn, verdriet en vreugde in niet-weten en wel betrokken zijn. We kunnen beter staan voor de waarden die we nastreven: rechtvaardigheid, barmhartigheid, begrip, compassie, vriendelijkheid – als we ons niet verharden in opvattingen en tegenstanders van elkaar worden.

Hartsverbinding met de wereld en anderen

Wat is ons godsvertrouwen anders dan die verblijfplaats in onszelf die open is, ontvangend en gevend – onze hartsverbinding met de wereld en anderen. Onze dankbaarheid voor het leven dat er is.

Als wij ons hart open houden dan geldt: “Waar twee of drie mensen in mijn naam samen zijn, daar ben Ik in hun midden.” Kerk ontstaat daar waar we durven om het niet te weten en te luisteren en te kijken.

Laten we de stilte omarmen en het contact met het mysterie zelf, die open plek waar we vertrouwen dat er een antwoord geboren zal worden zoals een licht in het duister. Moge het zo zijn.

Pianomuziek

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in de Eeuwige.

Wij zijn niet alleen.

Wij zijn geborgen.

Wij zijn vrij.

Ik geloof in de Geest van de Eeuwige
de geest van de vrijheid,
die ons verbindt tot het ene levende lichaam
dat alles omvat.

Ik geloof in Jezus Christus,
die mens die de Eeuwige in ons voorleefde,
die het rijk van de vrede verkondigde
en uit liefde voor de waarheid zijn leven gaf.
Ik geloof dat Jezus leeft
en ons helpt te leven.

Ik geloof in de levende God
die de wereld vernieuwt,

en die ook ons herschept
tot onvoorwaardelijke liefde.

Collecte

Om onze wekelijkse vieringen te kunnen houden maakt onze gemeenschap kosten. In de Duif dragen veel mensen bij door middel van een periodieke of jaarlijkse bankafschrijving. Daarnaast kun je vandaag ook een bijdrage in de collecteschaal doen. Ook kun je een bijdrage doen door de QR-code te scannen met je mobiel. Een standaardbedrag van tien euro is ingevuld; dat kun je naar eigen inzicht veranderen. Hartelijk dank voor je gift.

Stichting De Duif

Het hart van de viering, breken en delen

We zijn aangekomen bij het hart van deze viering, daar waar we breken en delen met elkaar, brood en wijn als symbool voor de basis van het leven. Wij delen het leven met elkaar, zoals gemeenschappen al eeuwen doen: we delen ons lief en leed, we delen ons geld en goed, we delen brood en wijn.

Onze inspiratie vinden we bij de man van Nazareth, wiens geboorte we dinsdag zullen vieren, op de donkerste dag van het jaar – als we vieren dat er licht is in de duisternis, een licht waar we op kunnen vertrouwen, een licht dat verschijnt op het donkerste moment van niet weten.

Laten we samen bidden wat mensen uit onze gemeenschap als intenties voor deze viering hebben opgeschreven in het Groene Boek:

Intenties uit de gemeenschap

Gelegenheid voor zoomdeelnemers om een intentie uit te spreken

Lied: Dit ene weten wij

Henriëtte Roland Holst / Mariëtte Harinck

Dit ene weten wij
en aan dit een houden wij ons vast in de duistere uren.
Er is een woord dat eeuwig'lijk zal duren
en wie 't verstaat, die is niet meer alleen.

Tafelgebed

Rond deze tafel zijn wij verzameld
om te gedenken wat Jezus ons leerde:
Brood en wijn te zijn voor elkaar.

Toen hij voor het laatst samen met vrienden
brood brak en deelde,
wijn schonk en rondgaf,
vroeg hij ons dit te blijven doen:
het brood van leven met elkaar te delen
en de wijn te schenken,
die ons met elkaar verbindt.

Zijn leven volgen wij,
zijn oproep tot solidariteit en
zijn radicale eerlijkheid:
een leven voor vrijheid
nu, hier, met allen samen.

Nodiging

We zijn er voor elkaar.

We nemen alles mee wat ons bekend is
en toch gaan we op weg met lege handen,
met de open liefdevolle geest van niet-weten.

We openen ons hart voor alle lijden en verdriet om ons heen
en voor alle lijden en verdriet verder weg –
opdat ons hart van compassie zal overstromen.
We zijn er voor elkaar, hier en nu, we geven het beste van onszelf.

Als dat je intentie is en je vindt inspiratie bij hem,
Jezus, die ons liet zien hoe hij dat volledig leefde,
kom dan naar voren en neem deel aan
het breken van het brood en het delen van de wijn.

Iedereen, of je nu gelovig bent of niet, is van harte genodigd.
Kom, je bent welkom om dit brood en deze wijn te delen.
Komt dan naar voren want alles is er in overvloed om te delen.

Delen van brood en wijn

Vrede en alle goeds

Lied: De zegen van jouw naam

Jannet Delver(naar Hildegard von Bingen) Mariëtte Harinck

Geef ons een woord, een zin
die onze honger stilt. (2x)

En zie ons aan, zoals een ziende blinde, (2x)

opdat wie vlucht niet hulpeloos vergaat (2x)

en in de nacht de zegen van jouw naam
niet zal verdwijnen.

Gebed om liefdevolle vriendelijkheid

Mogen alle levende wezens gelukkig zijn.
Mogen ze leven in veiligheid en vreugde.
Mogen alle levende wezens,
of ze nu zwak of sterk,
dier of mens, groot of klein zijn,
of we ze al dan niet kunnen zien,
of ze veraf of dichtbij zijn,

of ze geboren zijn of nog geboren moeten worden,
mogen ze gelukkig zijn.

Laat niemand een ander bedreigen of enig schepsel
– tot welke staat het ook behoort - verachten,
laat niemand door boosheid of haat
een ander schade willen berokkenen.
Zoals een moeder waakt over haar kind,
bereid haar leven te wagen om haar enige kind te beschermen,
laten we zo met een onbegrensd hart
alle levende wezens beschermen
en heel de wereld kleuren
met onbelemmerde liefdevolle vriendelijkheid.

Mededelingen

Zie ook de achterzijde van dit liturgieboekje

- U bent van harte uitgenodigd voor de kerstviering op 24 december om 22.00 uur. Bert van der Meer en Noud-Lodewijk van Poppel gaan deze viering voor.
De deuren gaan om 21.15 uur open.

- Volgende week zondag zal er geen viering in De Duif zijn maar wel online op zoom om samen om het jaar af te sluiten. Vergeet het niet, zonde als je op de stoep staat. Noud Lodewijk zal deze zoomviering organiseren.

-Op zondag 5 januari zijn we weer terug in De Duif en zal Hans Ernens voor gaan. We luiden het nieuwe jaar in.

-Vorige week stond er een paginagrote advertentie in Trouw en verschillende andere dagbladen met een oproep aan de regering om het zgn “Strengste asielbeleid ooit” te verlaten ten gunste van gerechtigheid en barmhartigheid.
1153 voorgangers hebben die advertentie ondertekend en betaald, en dit vond ik een actie waar ik me als voorganger van De Duif achter kon scharen – een klemmend beroep en geen wij tegenover zij.
Ik heb de pagina meegenomen, je kunt straks de brief lezen.

Gedicht: De tuinman

Mary Oliver (vertaling Diana Vernooij)

Heb ik genoeg geleefd?
Heb ik genoeg liefgehad?
Heb ik genoeg nagedacht over Juist Handelen, ben ik
tot conclusies gekomen?
Heb ik het geluk met voldoende dankbaarheid ontvangen?
Heb ik de eenzaamheid met gratie verdragen?
Ik zeg dit, of misschien denk ik het gewoon.
In feite denk ik waarschijnlijk te veel.
Dus stap ik weg, de tuin in,
waar de tuinman, een simpele man zegt men,
zijn kinderen verzorgt, de rozen.

Slotlied: Herschep ons hart

H. Oosterhuis / T. Löwenthal

Herschep ons hart, heradem ons verstand
dat wij elkaar behoeden en doen leven.
Maak ons tot uw gemeente,
wees de stem die ons geweten wekt.
Verberg u niet, verberg u niet.

Zegenbede: Think of others

Mahmoud Darwish, vert. Diana Vernooij

Voor we om de zegenbede vragen wil ik u graag een gedicht voorlezen van een grote Palestijnse dichter: Mahmoud Darwish, die in zijn jonge jaren in een vluchtelingenkamp leefde en in 2008 stierf.

Ik heb het gedicht vertaald, het heet Think of others – Denk aan anderen:

Wanneer je je ontbijt klaarmaakt, denk aan anderen,
(vergeet niet de kruimels voor de duiven).
Als je je oorlogen voert, denk aan anderen,
(vergeet niet degenen die vrede zoeken).
Als je je waterrekening betaalt, denk aan anderen,
(zij die door de wolken worden gedrenkt).
Als je thuis komt, naar je eigen huis, denk aan anderen,
(vergeet de mensen in de kampen niet).
Als je slaapt en de sterren telt, denk aan anderen,
(zij die geen plek hebben om te slapen).
Als je jezelf in beeldtaal uitdrukt, denk aan anderen,
(zij die het recht om te spreken hebben verloren).
Als je aan anderen denkt, ver weg, denk aan jezelf,
(zeg: “Kon ik maar een licht zijn in het donker”).

En met deze mooie herinnering aan onze verbinding met elkaar, gaan wij onze eigen weg de wereld weer in. Laten we daarvoor de zegen vragen:

Moge de Krachtige en Tedere bij ons zijn
Vandaag, morgen en alle dagen van ons leven,

Moge zij ons zachtheid schenken,
en ons hart openen om vol compassie
een ander de hand te reiken.

Mogen wij het niet weten en toch op weg gaan
opdat wij voor elkaar een zegen zijn,
in het enige leven, dit nú, dat we hebben
en waarin we met elkaar verbonden zijn.

Moge ons diepste wezen, God in ons leven,
ons daarbij altijd zeer nabij zijn.
Amen

Na de viering ben je welkom om met elkaar een kopje koffie of thee te drinken en voor een goed gesprek! Voor de Zoomers is er gelegenheid om met elkaar na te praten.

*De overweging van deze viering is na te lezen op onze website:
www.deduijf.net*

Orde van Dienst (Wijzigingen voorbehouden) Aanvang 10.30 uur

Zondag	Voorganger	Agenda
29 december	Noud-Lodewijk van Poppel	Alleen Zoomviering zelf oliebollen verzorgen
5 januari	Hans Ernens; Eerste ronde verkiezingen	In de Duif en via Zoom
12 januari	Jan Meijer, feestelijke viering	In de Duif en via Zoom
19 januari	Natasja Bakker	In de Duif en via Zoom
26 januari	Catrinus Mak	In de Duif en via Zoom
2 februari	Gastvoorganger Marc van der Giesen Verkiezingszondag	In de Duif en via Zoom

Voor de laatste actuele informatie, zie www.deduif.net/agenda

Het Duifkoor zingt wekelijks in de viering, o.l.v. de dirigent Henk Kemper, op afwisselende zondagen begeleid door onze pianisten Irina Ursu-Antonova en Stephanus Harsono.

Het koor verwelkomt altijd graag nieuwe leden! Lijkt het je leuk om mee te zingen, neem dan contact op met de dirigent via het algemene e-mailadres, of via een van de koorleden.

Het koor repeteert wekelijks in het muziekgebouw Platform-C in Amstelveen.

Het Groene Boek waarin u persoonlijke intenties kunt schrijven ligt bij de entree van de kerk. De intenties worden tijdens de viering voorgelezen.

Elke zondag houden wij een collecte bestemd voor de kosten die we als gemeenschap moeten maken om wekelijkse vieringen te kunnen houden.

Elke **2de zondag** van de maand is er een 2e collecte, bestemd voor het door de gemeenschap gekozen jaardoel: in 2024 is dat ten gunste van de stichting Opkikker. Deze stichting biedt lichtpuntjes aan gezinnen met een langdurig (jong) ziek gezinslid. Dit doormiddel van een Opkikkerdag of Opkikkerweken. Zie voor meer informatie www.opkikker.nl

Het Solidariteitsfonds is er als jijzelf of een jou bekende 'Duif' hulp nodig heeft.

Voor vragen hierover kun je bij één van de bestuursleden terecht of meldt je vraag per mail via onderstaand adres.

Periodiek wordt ons blad "Het Groene Licht" verspreid. Heb je zin om ook eens een stukje te schrijven, kopij kunt u aanleveren bij Angela van der Marck. Of per mail op het algemene e-mailadres (zie hieronder).

Iedere eerste en derde **maandagavond** van de maand is er van 20:00 tot 21:00 uur een openbare Liturgievergadering, deze vindt plaats via Zoom. Hierin worden de vieringen voorbereid voor de komende twee vieringen.

De Zoomcode voor die vergadering is: <https://us02web.zoom.us/j/86209078507>

Informatie bij de coördinator liturgie: Natalie Hakhoff, zij is bereikbaar via het algemene e-mailadres.

Oecumenische Basisgemeente "De Duif", Utrechtsedwardsstraat 7 1017 WB Amsterdam.

IBAN: Rabobank: NL20 RABO 0173 6297 92.

De Duif op Internet: Neem gerust een kijkje op de website www.deduif.net daar vind je de meest recente informatie. E-mail: info@deduif.net